

הבמה והקולנוע, החושפת את הסיבות שהביאו להתמוטטותה ולגי'דושיה בפעם השנייה

אחרון האינקה היה סרט אמריקאי שהסגנון בדרום-אמריקה. לצערי הוא לא כל כך הצליח, אבל לא נורא. יש עתיד. זהו זה. כואת אני, אם אתם רוצים לדעת, ומה אני רוצה עכשיו, שאני מאושרת? אני רוצה בילד. אפילו מחוץ לנשואין. בתינוק פרטי משלי. לעולם לא אעשה עוד המלה. כי יותר מכל דבר אחר בעולם, אני רוצה שסוף-סוף יהיה לי ילד מאהבתי.

עד כאן סיפוריה של גאולה נוני. אין ספק שתודיה של הכוכבת הצעירה והמחוננת נמר בגילוי-לב עבור ומדהים: בעוד גאולה מדברת אלי — היא מתרועעת, צוחקת, מנקה עוף, מבשלת, ואינה חולה מלווה כל הזמן.

זעזוע

ודמיון

על פניה היפים של גאולה ניכרים סימני הזעזועים שעברו עליה. אבל היא מתיקה את עצמה, אולי בכוחותיה האחרוניים, וממשיכה לחיות — ולדבר — כאילו היתה המאושרת בנשים.

ניכר גם שהזעזועים הרבים הפעילו את דמיונה היוצר, ובהצגת הבכורה של שו"ח נות נפרדים היא זכתה לתגובות מצוינות, הן מצד הקהל והן מצד המבקרים.

ואם כי אין ספק שגאולה רואה את הדבר רים כך, לא מן הנמנע שבעליה לשעבר ר' חברה בהחיה היו רואים את המצב קצת אחרת.

אולם ביסודו, וידויה הטראגי נכון, על כל פרטיו, העובדות מדברות בעד עצמן. גאולה אמנם היתה לסרוגין עם סמי מול' כו ועם יוסקה זינגר, ולאחר פרידתה האחרונה רונה מיוסקה, נסעה אל סמי לחינה, כדי להתאושש.

פרק בפני עצמו בחייה הסוערים הוא הקשר עם השחקן הצעיר רפי נתן. רפי, רב ההצלחות, אשר בילה לאחרונה עם שורה שלמה של שחקניות קולנוע ותיאטרון צעירות, ובפעם האחרונה עם התגלית הקולנועית אביטל פז, היה אחד ממחזיקי העיקריים בהמסורים ביותר גאולה נוני.

מיקדט

בידידות

אולם פרידתם של גאולה ושל רפי קשורה, כפי הנראה, איכשהוא, בזעזועים האחרונים שעברו עליה בעת חופשת המחלה שלה.

נראה, שכדי להתאושש ממכה אחרונה זו — מצאה הכוכבת בעלת העיניים המבריקות והמה החושני מיקלט בידידותה עם מכרה החתיק מוטקה ציגלר.

בהצגת הדיבוק. רפי היה לדבריה בסדר גמור כשחקן. כנבר וכי בן-יאס. אולם היא נטשה אותו למען גבר רביעי: מוטקה ציגלר, אותו הכירה בברלין, אך התקשרה אליו, כעבור 10 שנים, בעת ביקור בדיסקוסט.

לגמרי לגבר שלי — ולתפקידים שלי. לצערי הרב, עדיין לא זכיתי לקבל את תפקידיי. את התפקיד שיועזע אותי ואת הקהל שלי. אומנם השתתפתי בהצגות רבות: הופעתי באירמה לה דום, בקומדיה של טעויות, באדריאנה, בנתן החכם, בסוף ה' מירוז ובמשרות.

אם לבחור בתפקידי, אני חושבת שבי משרות זכיתי לתפקיד הנדרש ביותר שהיה לי עד כה. אבל זה עדיין לא השיא שלי. אני מרגישה את זה.

הסיבות שלא קיבלתי עדיין את התפקיד בה"א הידיעה? אינני יודעת. אבל זה לא משום שאני תימניה: איני סבורה כי קיפחו אותי משום שאני תימניה.

ככלות הכול, היו לי הזדמנויות רבות להתקדם, וגם הגעתי להישגים. אני אפילו מדברת שמונה שפות. עברית, אידיש, גרמנית, צרפתית, אנגלית, ערבית, קצת בולגרית, קצת יפאנית ושומעת הונגרית. זו בשבילי השפה הקשה ביותר.

אני

רוצה

ידד!

אחרי הגבר שלי ואחרי הבמה, יש לי עוד שתי אהבות: קולנוע ובישול. אני עקרת-בית מצויינת. אני מטוגלת לניקות עוף ולבשל אותו תוך רבע שעה. לי

יושבת גאולה נוני בפופה, שהיא סימלית למצבה: היא מפנה אליו את ראשה, בהערצה, אולם הוא מסתכל בכיוון אחר לגמרי. אומרת גאולה: "הוא היה הגבר היחיד שהיה לי בעבר, והוא מוסיפה, אחרי שהות קלה, ובהבעה רצינית: "הוא גם היה הגבר הראשון בחיי".

דעתי חשוב מאוד שאשה תהיה אשת-בית ולא רק אשת-קאריירה.

אבל גם הסרטים משגעים אותי. כבר הופעתי בחמישה: איי לייק מייק, סאנז שבי תי, פיזוץ בחצות, האם תלאיבי בוערת ואחרון האינקה.

עם סמי מולכו

יצאתי עם רפי. כעבור שבוע עזבתי את הבית וחזרתי לבית-הוריי. עד לפני שבועיים, היה רפי הגבר שבחיי. כי נולדתי להנות את הגבר שבחיי. אבל אינני מוכנה להשותת בינו לבין יוסקה. אם אעשה כך — אשקר. את יוסקה אני

לא הורשתה לבוא. יוסקה עמד על כך שלא נזמין איש. זה קרה בלי צלם, ואפילו בלי טבעת. כי יוסקה סירב שתענווד טבעת-נשואין, טען שזה סתם יום של חול. עניין הטבעת נורא כאב לי. הטבעת היא, בשבילי, סמל חיצוני של שלווה, ושל אושר ביתי. גם הנשואין היו ללא טבעת. ללא מיסגרת וללא תוכן אמיתי. ביום החתונה איבדתי ידי, ולא רכשתי בעל. כי הגבר שאני אוהבת לא רצה אותי, ואני לא רציתי את אלפי הגברים האחרים שרצו אותי.

יצרנו של יוסקה עברו עלי ארבע שנים של אושר מזוייף ולא אמיתי. בכל התקופה הזאת הייתי צוחקת, מרשה לגברים לנשק לי על הלחי, לחבק אותי, ללטף אותי. ובפנים — היה שיממוץ. לא היה לי גם עם מי לדבר, למי לספר כמה שלא היה לי טוב. רציתי למות.

התמוטטות

כפולה

אבל מפתבר שכוחהיים שלי הרבה יותר חזק ממני. חשבתי על כל מיני צורות. במשך שעות התכלתי בסכיני-הגילוח שבאמבטיה ובפר-קרידי.

אילו היו לי רק כדורים בסביבה! זה המוות הכי טוב. רציתי להתאבד. אבל לא היה לי אומץ. ואז הפסקתי לאכול. הפסקתי להתרחץ. הפסקתי להסתרק.

אחרי עשרה ימים במצב כזה, נילקחתי לבית-החולים, כשהסכנה נישקפת לחיי. שכבתי שלושה שבועות עם מחט בורוע, בהזנה מלאכותית. אחר-כך ביליתי עוד חודש נוסף בהבראה, בבית-החולים.

כשחזרתי הביתה, בריאה, קיבל יוסקה את ההתבוטטות שלו. זה התבטא במחלת-לב. זה אכזרי לומר, אבל זה עשה אותי מאושרת. כי סוף-סוף הוא היה זקוק לי. נהייתי לבשל לו, עוד כשהוא שוכב בבית החולים. לרחוץ אותו. להלביש אותו. הזמנתי גם חברים כדי לשעשע אותו. ממש מאושרת. עד שעמד על רגליו — והבריא.

הגבר

שלי

החדש

בינתיים הכרתי בתיאטרון הבימה גבר אחר. שחקן צעיר, בתחילת דרכו. קוראים לו רפי נתן.

זה היה נגד כל הפרינציפים שלי. תמיד השתלדתי לא לצאת עם שחקנים ובמאים. כשזה קרה, הדבר הראשון שעשיתי הוא — לספר לכל ליוסקה. כי אני מנוגזאמית מסבעי. ביסודי, אני אשה פוריסאנית. לא יכולה לחלק את מצעי לשני גברים, באותה תקופה.

להתמסר

לגבר

ולתפקידים

יכשיו אני מאוהבת. אני מאושרת. אני רוצה להיות אשה טובה, עקרת-בית טובה. או גם אהיה שחקנית טובה. כי המשחק הוא, מלבד האהבה, הדבר החשוב ביותר בחיי. אני רוצה להתמסר